

2. KONGREGACJA DS. KULTU BOŻEGO I DYSCYPLINY SAKRAMENTÓW

a. Dekret zatwierdzający przekłady kolekty i II czytania Liturgii Godzin na wspomnienie bł. Stanisława Papczyńskiego dla księży Marianów

Zwykle w tym dziale umieszczamy dekrety dotyczące całej Polski lub niektórych diecezji, tym razem wyjątkowo dajemy dekret dotyczący tekstów o bł. Stanisławie Papczyńskim zatwierdzonych dla Księży Marianów.

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Prot. n. 337/07/L

CONGREGATIONIS CLERICORUM MARIANORUM sub titulo IMMACULATAE CONCEPTIONIS BEATAE MARIAE VIRGINIS

Instante Reverendo Patre Adalberto Skóra, Postulatore Generali, litteris die 16 iulii 2007 datis, vigore facultatum hic Congregationi a Summo Pontifice BENEDICTO XVI tributarum, textum latinum, anglicum, bielorusicum, bohemicum, gallicum, germanicum, hispanicum, italicum, lettonicum, lituanum, lusitanum, polonum, russicum, slovachum, ucrainum Orationis Collectae et Lectionis alterius Liturgiae Horarum in honorem Beati Stanislai Papczyński, presbyteri et fundatoris, prout exstat in adiectis exemplaribus, perlibenter approbamus seu et confirmamus.

Conceditur insuper ut, occasione oblata Beatificationis, liturgicae celebrationes in honorem eiusdem Beati intra annum a Beatificatione peragi valeant, iuxta „Normas de celebrationibus in honorem alicuius Beati congruo tempore post Beatificationem”.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Congregationis de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, die 1 augusti 2007.

(+ Franciscus Card. Arinze)
Prefectus

(+ Albertus Malcolmus Ranjith)
Archiepiscopus a Secretis

**KONGREGACJA DS. KULTU BOŻEGO
I DYSCYPLINY SAKRAMENTÓW**

Prot. n. 337/07/L

**DLA ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW
pod tytułem
NIEPOKALANEGO POCZĘCIA
NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY**

Na prośbę Czcigodnego Ojca Wojciecha Skóry, postulatora generalnego, wyrażoną w liście z dnia 16 lipca 2007 r., mocą uprawnień udzielonych tej Kongregacji przez papieża BENEDYKTA XVI chętnie zatwierdzamy tekst kolekty i drugiego czytania *Liturgii Godzin* ku czci bł. Stanisława Papczyńskiego, prezbitera i założyciela, w języku łacińskim, angielskim, białoruskim, czeskim, francuskim, niemieckim, hiszpańskim, włoskim, łotewskim, litewskim, portugalskim, polskim, rosyjskim, słowackim, ukraińskim, jakie znajdują się w załączonych egzemplarzach.

Nadto wyraża się zgodę na to, aby z okazji dokonanej beatyfikacji, mogły się odbywać celebracje liturgiczne ku czci tego Błogosławionego w ciągu roku od beatyfikacji, zgodnie z „Normami o celebracjach ku czci jakiegoś Błogosławionego w odpowiednim czasie po beatyfikacji”.

Bez względu na jakiegokolwiek przeciwnie zarządzenia.

W siedzibie Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, dnia 1 sierpnia 2007 r.

Franciszek kard. Arinze
Prefekt

(+ Albert Malcolm Ranjith)
Arcybiskup sekretarz

(Tłum. bp Stefan Cichy)

18 maja

BŁ. STANISŁAWA PAPCZYŃSKIEGO, PREZBITERA

Stanisław od Jezusa i Maryi Papczyński urodził się w 1631 r. w Podegrodziu w Polsce. W roku 1654 wstąpił do Zakonu Pijarów, w którym złożył śluby zakonne i przyjął święcenia kapłańskie. Wystąpił z zakonu w 1670 r. i trzy lata później, w roku 1673 założył Zgromadzenie Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia NMP w celu szerzenia czci Niepokalanego Poczęcia NMP, niesienia pomocy zmarłym pozostającym w czyśćcu oraz wspierania proboszczów w pracy duszpasterskiej. Decyzją władz kościelnych ustanowiony przełożonym generalnym założonego przez siebie Zgromadzenia, pełnił ten urząd do końca życia. Jako autor pism z dziedziny retoryki i du-

chowości, przypominał duchownym i świeckim o ich powołaniu do świętości. Zmarł w opinii świętości w dniu 17 września 1701 r.

GODZINA CZYTAŃ

II CZYTANIE

Z dzieła bł. Stanisława Papczyńskiego *Reguła życia* (Norma vitae, 2)

Bóg jest miłością, kto trwa w miłości, trwa w Bogu

Nauczyciel Narodów trafnie porównał do miedzi dźwięczącej i cymbału brzmiącego sługę Bożego nie pałającego prawdziwą miłością. Osiągnięcie życia wiecznego i wartość zasług polega bowiem na miłości. A zatem każdy z was niechaj stara się jak najskuteczniej, bardziej niż wszelkie dobra, zdobyć dla siebie tę najcenniejszą perłę, ów skarb ukryty w roli. Bo chociaż miłość Boga jest darem, jednak otrzymuje się ją i zachowuje poprzez nieustanną modlitwę i umartwienie. A więc „wszystko u was niech dzieje się w miłości”.

Przykazania Boże i rady ewangeliczne, prawa świętego Kościoła rzymskokatolickiego, jego przepisy, postanowienia, obrzędy, zwyczaje i nakazy, a także ta *Reguła* i – jeśli kiedyś wydano więcej zarządzeń – niech będą przestrzegane z miłości do Boga. Tak bowiem głośno wołał Niebieski Nauczyciel: „Jeśli Mnie kto miłuje, będzie przestrzegał nauki mojej”, co należy rozumieć nie tylko w odniesieniu do Jego świętej nauki i Pisma Świętego, lecz również do nakazów i dokumentów Jego świętego Kościoła, który On sam przez Ducha Świętego poucza i nim kieruje, i do decyzji zwierzchników, które od niego [tj. Kościoła] pochodzą, albo są przez niego potwierdzone.

Poza tym macie z miłości do Boga spełniać wszystko, co dobre, unikać zaś wszelkiego zła. Macie wprowadzać w czyn wszelką możliwą cnotę, macie się brzydzić wszelkim występkiem i grzechem. Z miłości do Boga macie chętnie i mężnie znosić umartwienia, zmartwienia, nagany, krzywdy, oszczerstwa, trudy, cierpienia, niedostatek, surowość i inne tego rodzaju rzeczy.

Z miłości do Boga macie wykonywać jak najdoskonalej wasze ćwiczenia, obowiązki i zleczone wam zajęcia oraz cokolwiek dotyczy waszego stanu i powołania. Miłości Bożej macie poświęcić wszelkie działania i wydarzenia całego waszego życia, a zwłaszcza codzienne, oraz wszystkie razem, i każde z osobna momenty, sekundy, okoliczności, zmiany wszystkich razem i każdego z osobna działań i wydarzeń. Macie je poświęcić z należytyym poddaniem, ufnością i pobożnością na całą wieczność, na ołtarzu miłości, sercem, powiadam, czystym, łącznie z zasługami Chrystusa Pana i Jego Nieskalanej Matki oraz wszystkich Świętych i Kościoła powszechnego.

Taka wreszcie ma być wasza wspólna reguła i najpewniejsza droga do nieba, jaką w obu Testamentach Boża Mądrość zechciała uznać za najbardziej godną polecenia: „Będiesz miłował Pana, Boga twego ze wszystkiego serca twego i ze wszystkiej duszy twojej, i ze wszystkiej myśli twojej”.

Co dotyczy wzajemnej miłości, niech ten spośród was wie, że jest droższy Bożemu Majestatowi, kto będzie uważany za bardziej wyróżniającego się we wzajem-

nej miłości. Niech każdy pamięta, że duszą jego Instytutu jest miłość, i na ile od niej się oddali, na tyle też oddali się od życia.

A zatem, tak jak usilnie będzie się przyczyniał do dobra, sławy, nieskażoności i świętości całego Zgromadzenia, tak poszczególnym jego osobom okaże wszystko to samo, czego by [sobie] życzył dla siebie.

Niech więc unika owej zgubnej, a miłości najbardziej przeciwnej zarazy: zazdrości, nienawiści, zawziętości, rywalizacji, podejrzliwości, zniesławienia, antypatii, sympatii, zawiści, donosicielstwa, obelg, plotek, obmów, nękania, stronnictwość, pogardy dla innych, mącenia, zamętu, kłótni i sporów. I jak o spokój własnej duszy, tak niech dba o spokój cudzy i domowy, jako gorliwy strażnik miłości. Wreszcie tak od całego Zgromadzenia, jak i od każdego jego członka niech odpowiednio odwraca wszelkie zło.

Pamiętajcie o miłości pierwotnego Kościoła, o której autor Dziejów Apostolskich mówi: „A mnóstwo wierzących miało jedno serce i jedną duszę”.

Ponadto, nie zaniedbujcie żadnej nadarzającej się sposobności okazywania wszelkiego rodzaju miłości osobom spoza Zgromadzenia i świadczcie zbożną miłość nie tylko tym, których życzliwości doświadczyliście, lecz także przeciwnikom i nieprzyjaciółom (których Pan nasz słusznie poleca kochać). Bądźcie zawsze pomni dzieł miłosierdzia, które najwyższej Głowie – Chrystusowi okazywane są w [Jego] członkach i które jako jedyne zatriumfują na Jego surowym sądzie.

RESPONSORIUM

1 J 4,9-10; 3,16

W: W tym objawiła się miłość Boga ku nam, + że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. * Po tym poznaliśmy miłość, że On oddał za nas życie swoje. / My także winniśmy oddać życie za braci. / Alleluja.

K: W tym przejawiała się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał swego Syna jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. W: Po tym poznaliśmy miłość.

MODLITWA

Boże, Ty w swojej Opatrzności powołałeś bł. Stanisława, prezbitera, do szerzenia czci Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny i niesienia pomocy zmarłym w czyśćcu, spraw, prosimy, abyśmy za przykładem jego życia i apostołskiej działalności głosili pełnię łaski i świętości Matki Twojego Syna i wyprasząc miłosierdzie dla zmarłych, dostąpili udziału w prawdziwej ojczyźnie. Przez naszego Pana...